15/06/2019

Πανηγυρίζει ο Ι.Ν. Αγίας Τριάδος Νοσοκομείου Βόλου

/ Ενορίες

Την Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος (17/6) πανηγυρίζει ο Ι.Ν. Αγίας Τριάδος Νοσοκομείου Βόλου.

Την παραμονή της εορτής στις 7.30μ.μ., θα τελεστεί ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, **χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου,** ο οποίος θα κηρύξει τον Θείο Λόγο.

Ανήμερα της εορτής θα τελεστεί Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, **ιερουργούντος του Αρχιμ. Ιγνατίου Αναγνωστοπούλου,** ο οποίος θα ομιλήσει.

Ο Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος Νοσοκομείου και ο Γ. Γουναρόπουλος

Στην περιοχή του Αναύρου, δίπλα στο Νοσοκομείο του Βόλου, βρίσκεται η Εκκλησία της Αγίας Τριάδος. **Ο επισκέπτης της, έχει την ευκαιρία να δει και να θαυμάσει από κοντά τις τοιχογραφίες και τις αγιογραφίες του τέμπλου, μοναδικής ομορφιάς και πρωτοτυπίας από το χέρι του γνωστού ζωγράφου Γεωργίου Γουναρόπουλου.**

Ο Γ. Γουναρόπουλος, ο επιφανής και διακεκριμένος αυτός καλλιτέχνης, δραστηριοποιήθηκε εικαστικά την περίοδο του 19ου αιώνα. Γεννήθηκε στις 22 Μαρτίου του 1889 στη Σωζόπολη (αρχαία Απολλωνία) της Ανατολικής Ρωμυλίας, στη Μαύρη Θάλασσα. Ήταν το έκτο παιδί και το μικρότερο της οικογένειας.

Την περίοδο της παιδικής του ηλικίας διαρκώς μετακινείται μαζί με την οικογένειά του και εγκαθίσταται πρώτα στην Αθήνα. Όμως, για πολύ λίγο διάστημα, αφού η ζωή στην πρωτεύουσα τότε, το 1904, για τους πρόσφυγες ήταν σκληρή και αβάσταχτη. Θα αναχωρήσουν και θα εγκατασταθούν στον Αλμυρό του Βόλου. Εκεί ασχολούνται με την γεωργία. Διάφορες, όμως, επιδημίες που μαστίζουν την περιοχή κατά την περίοδο εκείνη όπως η ελονοσία, θα δημιουργήσουν νέες δυσκολίες και έτσι θα αναγκαστούν να φύγουν και πάλι, αυτή τη φορά για την Ξάνθη. Ο Γ. Γουναρόπουλος στο μεταξύ έχει μεγαλώσει. Είναι περίπου τότε 17 ετών. Αποφασίζει να κατέβει μόνος του και να εγκατασταθεί στη Θεσσαλονίκη, όπου και θα εργασθεί σε ένα επιγραφοποιείο. Πάλι, όμως, θα φύγει και θα επιστρέψει στην Αθήνα. Και εκεί θα εργασθεί σε επιγραφοποιείο. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει πως σταματά να σχεδιάζει και να ζωγραφίζει. Δεν παύει ποτέ να ασκείται στο σχέδιο και στο χρώμα. Η δουλειά στο επιγραφοποιείο είναι απλώς για να βγάζει τα προς το ζην.

Στη συνέχεια θα ακολουθήσουν πολλές διακρίσεις, βραβεία από την σχολή Γραφικής όπου και φοιτά, υποτροφίες και πολλές ομαδικές εκθέσεις με το έργο του, που άρχισε ήδη να επικρατεί, να ξεχωρίζει και να επιβραβεύεται.

Ο Γ. Γουναρόπουλος μετά από διαμονή γεμάτη καλλιτεχνική δραστηριότητα στον Ελλαδικό χώρο, έχοντας αποφοιτήσει από το Ελληνικό σχολείο των Τεχνών. Με το τέλος του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου θα φύγει για το Παρίσι, συγκεκριμένα το φθινόπωρο του 1919. Το Παρίσι την εποχή εκείνη αποτελεί το κέντρο, τον πυρήνα της σύγχρονης τέχνης. Καινοτομίες, πρωτοποριακές αναζητήσεις και προτάσεις, εικαστικά ρεύματα, διεθνείς καλλιτέχνες να βρίσκονται στην ακμή και στο απόγειο της δημιουργικής τους εξέλιξης.

Ο Γ. Γουναρόπουλος, βρίσκεται στο χώρο μιας τόσο έντονης, ποικιλόμορφης εικαστικής έκφρασης, διαφορετικής από τον τρόπο σκέψης που μέχρι τότε είχε

διδαχθεί και συνηθίσει στο Σχολείο των Τεχνών. Δέχεται ερεθίσματα και καταλυτικές επιδράσεις που συντελούν στο πέρασμά του από διάφορες υφολογικές διακυμάνσεις.

Ρεύματα όπως ο Ιμπρεσιονισμός, ο Φοβισμός, ο Κυβισμός, ο Πουαντιλισμός, ο Νταναϊσμός, ο Κονστρουκτιβισμός, ο Σουπρεματισμός, ο Φουτουρισμός, το De Stijil, ο Γαλλικός Σουρεαλισμός και καλλιτέχνες όπως ο Picasso, ο Matisse, ο De Chirico, ο Derain, ο Leger, ο Modigliani και κυρίως ο Paul Cezanne δεσπόζουν στην Γαλλική και ευρωπαϊκή γενικότερα εικαστική σκηνή και εύλογα συγκεντρώνουν την προσοχή του νεοαφιχθέντα τότε Γ. Γουναρόπουλου στα νεωτεριστικά στοιχεία και χαρακτηριστικά της τεχνικής τους.

Από το 1924 μέχρι και την δεκαετία του ’50 θα πραγματοποιηθούν πολλές σημαντικές αλλαγές στην τέχνη του: διαφοροποιήσεις στο φως, στις πλατιές φωτεινές και σκιερές επιφάνειες, στις κινήσεις και θέσεις της γραμμής… αλλαγές ανά περίοδο και στην χρωματική κλίμακα, καθώς και τεχνικές τροποποιήσεις.

Το 1951 θα είναι η χρονιά που θα αγιογραφήσει τον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος Νοσοκομείου Βόλου.

Η αγιογράφηση του Ι. Ναού θα γίνει ύστερα από παραγγελία του βιομηχάνου κ. Παπαγεωργίου. Στο τέμπλο έχουμε οχτώ Εικόνες. Παριστάνονται οι μορφές της Θεοτόκου, του Ιησού Χριστού, του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, της Αγίας Τριάδος, της Αγίας Βαρβάρας, του Αγίου Παντελεήμονος, του Αρχαγγέλου Μιχαήλ και του Αρχαγγέλου Γαβριήλ. Οι αγιογραφίες κοσμούν τον τρούλο και τα τεταρτοσφαίριά του, την κόγχη του Ιερού και τους χώρους ανάμεσα στις θύρες και τα τρίβηλα παράθυρα του Β. και Ν. κλίτους ,καθώς και της Δ. πλευράς.

Στην πραγματικότητα, η τεχνική που ακολουθεί ο Γ. Γουναρόπουλος για την αποπεράτωση της αγιογράφησης του Ι. Ναού, δεν διαφέρει από το ύφος της κυρίως ζωγραφικής του. Πρόκειται για μια ελεύθερη απόδοση, πέρα από τα κοινά που πρεσβεύει η παραδοσιακή βυζαντινή αγιογραφία.

Οι φιγούρες των αγίων διακρίνονται για το άρτιο σχέδιο, τον αέρα της ελεύθερης γραμμής. Πρόσωπα λιτά, έντονη ζωγαφικότητα και πλαστικότητα της φόρμας, γλυκές, ήρεμες μορφές. Το φως αποδίδεται με κόκκινους, κίτρινους, πορτοκαλί, ιώδεις τόνους… το ημίφως με πρασινοκίτρινες αποχρώσεις…η σκιά με μοβ – μπλε…Γενικά αν εξετάσουμε τη χρωματική κλίμακα εκείνης της φάσης της ζωγραφικής του όσο και την αγιογραφία του, παρατηρούμε ότι δεν χρησιμοποιούνται από άλλους ζωγράφους. Χρώματα όχι τόσο γήινα και φυσικά,

δίνουν μια εξωπραγματική διάσταση, οδηγούν σε μια προσωπική ερμηνεία του θρησκευτικού ιδεώδους. Πετυχαίνει ο Γ. Γουναρόπουλος και εδώ όπως και στην κοσμική του ζωγραφική, τον συγκερασμό του υπερφυσικού και του πραγματικού στοιχείου.

Φόντο και κυρίως θέμα δουλεύονται με τα ίδια ακριβώς χρώματα. Τόσο στο φόντο όσο και στο κυρίως θέμα, συναντούμε μεγάλες σχετικά επιφάνειες φωτός και σκιάς να εναλλάσσονται, δημιουργώντας δυνατές αντιθέσεις…τα πρόσωπα των αγίων προβάλλονται ολοφώτιστα μέσα στο σκούρο μπλε – μοβ χρώμα.

Ένα άλλο αξιοπρόσεκτο στοιχείο στο αγιογραφικό έργο του Γ. Γουναρόπουλου. Είναι η σχεδιαστική απόδοση των ματιών. Το σχέδιο και η έκφραση, το βλέμμα του ματιού είναι σχεδόν ίδιο σε όλες τις εικόνες, ένα βλέμμα ήρεμο, γαλήνιο, μακάριο…

Επίσης, το φόντο δεν αποδίδεται παντού μόνο με πλατιές, φωτεινές και σκιερές επιφάνειες. Σε μερικές περιπτώσεις διακρίνουμε στο δεύτερο επίπεδο, παραστάσεις με θέματα που σχετίζονται με τη ζωή του αγίου δοσμένες με αφαιρετικό τρόπο. Π. χ. στην εικόνα του τιμίου Προδρόμου, έχουμε το σχήμα των βράχων και του νερού γύρω από αυτούς.

Η αγιογράφηση του Ι. Ναού, αποτέλεσε μεγάλη και σημαντική καινοτομία για την εποχή και οπωσδήποτε θα εντυπωσιάζει και θα γοητεύει πολλούς, μάλλον τους πιο τολμηρούς και τους πιο δεκτικούς σε πρωτοποριακές ιδέες. Αναμφίβολα, όμως, κάποιους άλλους θα τους αιφνιδιάζει, ίσως και αρνητικά. Μια τέτοια αντίδραση είναι εύλογη αφού το μεγαλύτερο μέρος του κοινού είναι εξοικειωμένο με την παραδοσιακή, βυζαντινή αγιογραφία. Ίσως να ξαφνιάζει η αίσθηση του εξωπραγματικού στοιχείου που χαρακτηρίζει αυτό το αγιογραφικό έργο. Αυτός ο επιτυχής και ενδιαφέρων συνδυασμός του πραγματικού και (του λίγο σουρεαλιστικού) υπερπραγματικού.